

det første hun satte Foden indenfor Døren, skrev sig aabenbart fra en ægteskabelig Scene, som i sidste Øjeblik havde fordrevet Husets Herre. For den Slags Elektricitet i Hjemmenes Luft havde hun en særlig fint udviklet Fornemmelse.

Desuden vidste hun godt, at Kærligheden mellem Fætteren og hans Kone for den sidstes Vedkommende aldrig havde været kogende. Siden de for et Par Aar tilbage mistede en lille Søn, deres eneste Barn, var den hurtigt sunket ned mod Frysepunktet.

Efter Maaltidet gik Damerne ud i Haven, hvor Kaffebordet stod dækket under to store Kastanjer i fuld Blomstring. Frøken Søholm lod sig overtale til at drikke »et Fingerbøl« men følte sig straks utilpas og maatte gaa ind.

Jytte, der holdt af alle Dyr, havde allerede gjort sig gode Venner med en sort Pudelhvalp. Den laa stille og fornuftig i hendes Skød. Hun prikkede den paa Næsen, legede med den, kælede for den og morede sig over dens lige urokkelige Velvære. Alt imens mærkede hun dens Varme trænge gennem hendes Klæder, følte Lungernes regelmæssige Bevægelser og det lille urolige Hjerteslag.

Pludselig rejste den sig op paa alle fire og var paa eengang bare Lytten. Den hørte Hundeglam ovre fra Avlsgaarden. Saa begyndte den at pibe, kravlede tilsidst ved egen Hjælp ned paa Jorden og sprang bort.